

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 25Cob/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119269006
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: prof. JUDr. Milan Ďurica, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6119269006.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu prof. JUDr. Milana Ďuricu, PhD., členiek senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a JUDr. Miroslavy Púchovskej v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a.s., Sučany, Priemyselná 10, IČO: 50 387 189, zastúpený advokátom JUDr. Tomášom Zbojom, Martin, Kuzmányho 509/4, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: KOOOPERATÍVA poisťovňa, a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava - Staré Mesto, Štefanovičova 2970/4, zastúpený JUDr. Félixom Neupauerom, Bratislava, Dvořákovo nábrežie 7571/8A, o zaplatenie 87 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, č.k. 5Cb/8/2019 - 59 zo dňa 31. júla 2019, takto

rozhodol:

I. Rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 5Cb/8/2019 - 59 zo dňa 31. júla 2019 p o t v r d z u j e.

II. Žalobcovi p r i z n á v a právo na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom č.k. 5Cb/8/2019 - 59 zo dňa 31. júla 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) vyhovel žalobe o zaplatenie 87 Eur. Zároveň priznal žalobcovi náklady spojené s uplatnením tejto pohľadávky vo výške 40 Eur a právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2. Súd prvej inštancie uviedol, že uplatnená suma predstavuje časť nájomného za použitie náhradného vozidla, v dôsledku poškodenia a následnej opravy motorového vozidla Renault Kangoo, EČV M., držiteľa ELEKTRO VOMS s.r.o Žilina (ďalej len „poškodený“) prevádzkou motorového vozidla BMW 730d, EČV: Y., ktoré bolo poistené u žalovaného. Poškodený postúpil pohľadávku z titulu práva na náhradu škody predstavujúcu nájomné za použitie náhradného vozidla žalobcovi, ktorý mu poskytol na základe nájomnej zmluvy náhradné vozidlo a po započítaní vzájomných pohľadávok získal žalobca právo na zaplatenie pohľadávky vo výške 87 Eur voči žalovanému. Poškodený oznámil postúpenie pohľadávky žalovanému 26. februára 2019, pričom žalovaný postúpenie nenamietal. Súd prvej inštancie neuznal argumentáciu žalovaného, že pokiaľ poškodený neuhradil žalobcovi faktúru za nájom vozidla, nedošlo ku škode, pretože nedošlo k zmenšeniu jeho majetku, a to vzhľadom na to, že úhradu nájomného supluje v tomto prípade samotné postúpenie pohľadávky.

3. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že predmetom tohto konania je skutočná škoda podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka v spojení so zákonom č. 381/2001 Z.z., ktorá predstavuje náklady spojené s odstraňovaním dôsledkov poškodenia, medzi ktoré patrí aj nájomné za prenájom motorového vozidla. Pretože postúpenie pohľadávky je možné, žalobca má aktívnu vecnú legitímáciu, ktorú žalovaný

vo svojich podaniach spochybňoval. Pokiaľ žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu namietal, že na faktúre sú len ručne dopísané kilometre, táto skutočnosť je právne irelevantná, pretože výška dohodnutej odplaty sa neodvíjala od počtu najazdených kilometrov, ale od počtu dní, po ktoré vozidlo bolo v nájme. Po skončení prenájmu vystavil žalobca poškodenému faktúru na sumu 464,40 Eur s DPH (387 Eur bez DPH) za obdobie od 18. februára do 26. februára 2019. Žalobca v konaní predložil faktúru č. 20190145 zo dňa 26. februára 2019, vystavenú Auto GAM, s.r.o., Žilina, ktorou fakturoval poškodenému materiál a práce na poškodenom vozidle, pričom čas dodania je 26. februára 2019. Žalovaný uznal poškodenému výšku prenájmu len do sumy 300 Eur bez DPH, ktorú aj uhradil žalobcovi.

4. Nájomné za požičanie vozidla považoval súd prvej inštancie za škodu, ktorá vznikla poškodenému tým, že vynaložil vyššie náklady na požičanie motorového vozidla v porovnaní s nákladmi, ktoré by vynaložil na prevádzku svojho motorového vozidla, ktoré nemohol používať v dôsledku jeho poškodenia. Výšku nájmu žalobca preukázal predložením cenníka prenájmu náhradných vozidiel pre rok 2019. V skutočnosti si žalobca uplatnil sumu nižšiu ako je cena určená cenníkom. Súd priznal žalobcovi aj náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 40 Eur podľa § 2 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z. a náhradu trov konania v plnej výške.

5. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný odvolanie v zákonom stanovenej lehote, v ktorom navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnuté rozhodnutie a vec vrátil na ďalšie konanie. Žalovaný v odvolaní považuje napadnuté rozhodnutie za arbitrárne a poukazuje na judikatúru Ústavného súdu SR ohľadne náležitostí odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Podstatná časť argumentácie žalovaného sa týka nedostatočného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Zároveň konštatuje, že súd prvej inštancie vyslovil nesprávne právne závery. Opakovane poukazuje na to, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu, pretože poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre za prenájom náhradného vozidla. Z uvedeného vyplýva, že poškodený bol dlžníkom žalobcu. Z týchto dôvodov nemohol so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky, pričom poškodený žalobcovi faktúru neuhradil, a teda mu pohľadávka vôbec nevznikla. Z týchto dôvodov nemohlo dôjsť ani k vzájomnému započítaniu, pretože zo zmluvy o postúpení vyplýva, že prejav vôle smeroval najskôr k postúpeniu pohľadávky, až následne k započítaniu pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu. Zmluvu o postúpení považuje žalovaný za absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 OZ.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 24. septembra 2019, v ktorom považuje napadnuté rozhodnutie za vecne správne, zákonné a dostatočne odôvodnené. Súd prvej inštancie sa podľa stanoviska žalobcu dostatočne vysporiadal s aktívnou vecnou legitímáciou, ktorá vyplýva zo zmluvy o postúpení pohľadávky. Dôkazom toho, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon aj to, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu ako postupníka. Pretože zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Nájomné za prenájom náhradného vozidla je podľa súčasnej judikatúry považované za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Túto skutočnosť napokon obsahuje aj samotné usmernenie členov SKP č. 17/2002, z ktorého žalovaný vychádzal pri šetrení poistných udalostí. Zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za úhradu faktúry a zároveň postúpenie pohľadávky. V čase uzatvárania zmluvy o postúpení pohľadávky došlo teda k úhrade faktúry, a teda aj ku vzniku škody. Odvoláva sa aj na rozsudok Krajského súdu v Žiline a Krajského súdu Bratislava.

7. Žalovaný sa k tomuto podaniu žalobcu nevyjadril.

8. Odvolací súd prejednal odvolanie v rozsahu stanovenom v § 379, § 380 CSP a napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil podľa § 380 CSP.

9. Odvolací súd v konaní zistil, že žalobca si uplatnil zaplatenie 87 Eur a 40 Eur na Okresnom súde Banská Bystrica 27. apríla 2019 návrhom na vydanie platobného rozkazu. Okresný súd Banská Bystrica vydal platobný rozkaz č.k. 29Up/481/2019 z 13. mája 2019, proti ktorému podal žalovaný odpor v zákonom stanovenej lehote. Žalovaný v odpore namietal neúplnosť návrhu na vydanie platobného rozkazu, ako aj tú skutočnosť, že žalobca nemá ako predmet podnikania takú činnosť ako je factoring, forfaiting, či nadobúdanie pohľadávok a ani inú obdobnú činnosť súvisiacu s nadobúdaním a správou

pohľadávok. V odpore namietal nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu, pretože poškodený bol dlžníkom žalobcu a nemohol preto platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávok. Poškodený totiž pred postúpením pohľadávky neuhradil žalobcovi faktúru za nájom náhradného vozidla.

10. Predmetom sporu je zaplatenie 87 Eur titulom práva na náhradu škody, ktorá predstavuje rozdiel medzi výškou nájomného za nájom náhradného vozidla Dacia Lodgy, na základe zmluvy uzatvorenej dňa 18. februára 2019 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom a 40 Eur ako paušálna náhrada nákladov spojená s uplatnením pohľadávky. Potreba náhradného vozidla vznikla z toho dôvodu, že motorové vozidlo poškodeného Renault Kangoo bolo v oprave v dôsledku jeho poškodenia prevádzkou motorového vozidla značky BMW 730d držiteľa MD-BAVARIA Žilina, s.r.o., ktoré bolo poistené u žalovaného. Tieto skutočnosti sú nesporné a vyplývajú zo záznamu o dopravnej nehode dňa 17. januára 2019. Po dobu opravy poškodeného vozidla od 18. februára do 26. februára 2019 si poškodený prenajal od žalobcu náhradné vozidlo Dacia Lodgy za dennú sadzbu prenájmu vo výške 51,60 Eur. Poškodený si uplatnil cenu nájomného u žalovaného podľa zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

11. Medzi poškodeným a žalovaným nebolo sporné právo náhradu škody (ako také), ktorá predstavuje nájomné za nájom náhradného vozidla, pretože žalovaný nepopieral povinnosť uhradiť nájomné za používanie náhradného vozidla, avšak nesúhlasil s výškou nájomného. Táto skutočnosť vyplýva z oznámenia o poistnom plnení žalovaného z 20. marca 2019. Dohodnutú výšku nájomného 51,60 Eur vrátane DPH za deň považoval žalovaný za neprimeranú a upravil ju na 40 Eur s DPH za jeden deň, v dôsledku čoho uznal celkovú výšku nájomného za prenajatie náhradného vozidla v sume 300 Eur, ktorú v súlade so zmluvou o postúpení pohľadávok poukázal žalobcovi.

12. Rovnako je nesporné, že judikatúra priznáva v rámci práva na náhradu škody pri poškodení motorového vozidla poistnou udalosťou aj právo na nájomné za použitie náhradného vozidla. Tento vývoj judikatúry, ako aj právnej doktríny zabezpečuje plnú náhradu škody poškodenému, teda nielen priamu ujmu na hmotnom majetku, v tomto prípade na motorovom vozidle, ale aj náhradu tých nákladov, ktoré vzniknú v dôsledku poistnej udalosti. Z predložených dokladov je nesporné, že žalobca fakturoval za prenájom cenu nižšiu ako je štandardná cenníková cena, pričom poškodený si zapožičal vozidlo obdobnej kategórie, ak nie cenovo nižšie, ako bolo jeho poškodené vozidlo. Žalovaný nemal počas konania na súde prvej inštancie a ani v odvolaní žiadnu relevantnú argumentáciu ohľadne výšky škody. V tomto smere nepredložil žiadne dôkazy a ani žiadne dokazovanie nenavrhol.

13. K námietkam žalovaného ohľadne možnosti postúpenia pohľadávky, odvolací súd uvádza, že zákon nevyklučuje možnosť postúpenia pohľadávky, ktorá je predmetom tohto sporu na inú osobu. Rovnako žalobca nemusí mať osobitný predmet činnosti na to, aby mohol nadobudnúť pohľadávku postúpením alebo aby postúpil inej osobe svoju pohľadávku, pretože ide o dispozíciu s jeho majetkom (majetkovým právom), postupom podľa OZ. Rovnako zákon nezakazuje urobiť viac právnych úkonov na jednej listine, čo v posudzovanom prípade bolo postúpenie pohľadávky a ich započítanie dohodou zmluvných strán, pokiaľ je vôľa zmluvných strán ako aj jej prejav v súlade s § 37 OZ.

14. Pre rozhodnutie sporu bolo potrebné vyriešiť aktívnu vecnú legitimáciu na podanie žaloby, ktorú žalovaný opakovane namietal, pretože žalobca nadobudol pohľadávku na základe citovanej zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom poškodený ako postupca cenu nájomného nezaplatil.

15. Tak ako už bolo uvedené, predmetom sporu je právo na náhradu škody, ktorú má poškodený voči žalovanému. Škoda na hmotnom majetku vznikne už momentom poškodenia tohto majetku, čo u poškodeného predstavovalo poškodenie motorového vozidla. Momentom poškodenia (znehodnotenia) motorového vozidla vznikla jeho majiteľovi majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch. Táto škoda však nie je predmetom sporu. Ďalšou škodou, ktorá je predmetom sporu sú náklady za prenájom náhradného vozidla. Je nesporné, že poškodenému vznikne škoda až úhradou týchto nákladov -nájomného za prenajaté náhradné vozidlo. V tomto smere je právna argumentácia žalovaného správna. Rovnako je správne tvrdenie, že nájom na za náhradné vozidlo, ktorý je povinný zaplatiť poškodený ako nájomca predstavuje na strane poškodeného záväzok a veriteľom tejto pohľadávky je prenajímateľ. Argumentáciu rozhodnutí, na ktoré sa odvoláva napadnuté rozhodnutie, podobne ako aj niektorých

ďalších rozhodnutí, ktoré riešia právo na náhradu škody za použitie náhradného vozidla, nepovažoval odvolací súd za presvedčivú.

16. Ako z vyššie uvedeného vyplýva, poškodený má právo na náhradu škody voči žalovanému, ktorá mu vznikne tým, že v dôsledku poistnej udalosti musí používať náhradné vozidlo. Kým poškodený nezaplatí nájomné za používanie náhradného vozidla ide len o budúcu pohľadávku, čo nie je otázka splatnosti ako sa to uvádza v niektorých rozhodnutiach, ktoré riešia túto problematiku. Pohľadávka musí najprv vzniknúť a až potom môžeme zisťovať kedy sa stane splatnou.

17. Z týchto dôvodov bolo potrebné pre rozhodnutie sporu vyriešiť, či podľa OZ je možné postúpiť aj budúcu pohľadávku. Za týmto účelom súd zisťoval doktrínálny výklad, ktorý využil historickú metódu interpretácie právnej normy. „Cedovať je možné tiež tú pohľadávku, ktorá ešte nevznikla a má vzniknúť až v budúcnosti. Podmienkou je však to, že musí ísť o pohľadávku, ktorú je možné určiť aspoň čo do právneho dôvodu jej vzniku a čo do osoby dlžníka, aj keď jej konkrétny rozsah ešte nie je známy. Tak bolo v minulosti judikované, že je dovolené postúpiť banke právo na zaplatenie ceny zo zmluvy o dielo ešte neuzavretej (pohľadávku cedoval budúci zhotoviteľ deň pred akceptáciou jeho návrhu zmluvy o dielo objednávateľom; Váž. 4740). Podobne predvojnová súdna prax akceptovala ako dovolené postúpenie práva na náhradu nákladov konania, aj keď k cesii došlo už dva dni pred začatím príslušného súdneho konania (Váž. 4740). Je možné prikloniť sa k záveru, že sa musí dôsledne pripustiť ako dovolené postúpenie pohľadávok, ktorých vznik má nastať v budúcnosti, ako je napr. postup pohľadávky predstavovanej nájomným z domu doposiaľ neprenajatého, na zaplatenie kúpnej ceny zo zmluvy ešte neuzavretej, na províziu z obchodu, ktorý zatiaľ nebol dohodnutý, na náhradu škody, ktorá ešte len môže vzniknúť. Fakticky ide o uzatvorenie zmluvy, ktorej účinky, pokiaľ ide o vlastné postúpenie, sa odkladajú k okamžiku vzniku pohľadávky alebo inak povedané, zmluva o postúpení, ktorou sa prevádza pohľadávka, ktorá má vzniknúť až v budúcnosti, má za následok, že pohľadávka, ktorá by v okamžiku svojho vzniku nebyť cesiou- patrila cedentovi, patrí cesionárovi ako osobe oprávnenej (teda ako veriteľovi). (Eliáš, K a kol.: Občanský zákonník. Velký Akdemický komentář. II. svazek, Linde Praha, a.s. Praha 1, 2008, s.1497“.

18. Odvolací súd sa stotožnil s uvedeným doktrínalným výkladom a vychádza pritom aj z čl. 2 ods.3 Ústavy SR, podľa ktorého každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, pričom dotknuté ustanovenia OZ nezakazujú postúpenie budúcej pohľadávky. Právne normy súkromného práva sú prevažne dispozitívnej povahy a tie umožňujú využiť účastníkom právneho vzťahu zmluvnú autonómiu. Princíp zmluvnej autonómie je jedným z nosných princípov súkromného práva, a preto nie je dôvod, aby súd svojou ingerenciou zmluvnú autonómiu narúšal alebo aby inak do nej pri interpretácii negatívne zasahoval.

19. Z týchto dôvodov, ak poškodený postúpil budúcu pohľadávku na náhradu škody voči žalovanému za odplatu stal sa poškodený veriteľom žalobcu (prenajímateľa náhradného vozidla), a to veriteľom s pohľadávkou na zaplatenie odplaty za postúpenú pohľadávku. V dôsledku postúpenia budúcej pohľadávky prešla na žalobcu pohľadávka z titulu práva na náhradu škody voči žalovanému.

20. Poškodený bol zároveň dlžníkom žalobcu, čo je predpokladom pre kompenzáciu pohľadávok, pretože bol povinný zaplatiť žalobcovi nájomné za používanie náhradného vozidla. Tieto vzájomné proti sebe stojace pohľadávky (odplata za postúpenie budúcej pohľadávky a nájomné za nájom náhradného vozidla) bolo možné započítať. Po započítaní pohľadávok zaniklo poškodenému právo na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávky, žalobcovi zaniklo právo na nájomné a žalobca sa stal veriteľom pohľadávky práva na náhradu škody voči žalovanému. Zánikom pohľadávky z titulu nájomného za prenájom náhradného vozidla v dôsledku kompenzácie, sa aktivovala postúpením nadobudnutá pohľadávka na náhradu škody.

21. Napadnuté rozhodnutie v žiadnom prípade nie je arbitrárne, tak ako to uvádza žalovaný. Súd prvej inštancie sa podrobne vysporiadal so všetkými skutočnosťami, ktoré žalovaný namietal a ktoré boli relevantné pre rozhodnutie sporu. Odvolací súd považuje argumentáciu súdu prvej inštancie až za veľmi podrobnú vzhľadom na výšku uplatnenej sumy a ustálenú judikatúru súdov prvej inštancie a súdov odvolacích k tejto problematike. Na tom nič nemení skutočnosť, že odvolací súd považoval za potrebné spresniť niektoré závery doterajšej judikatúry najmä z pohľadu vyjasnenia klasických inštitútov súkromného práva relevantných pre toto konanie.

22. Odvolací súd pre presnosť právnej argumentácie súdu prvej inštancie považuje za potrebné povedať, že porušenie povinnosti nie je obligatórnym predpokladom každej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu (čl. 29. napadnutého rozhodnutia). Pri osobitných skutkových podstatách náhrady škody sa porušenie povinnosti pre vznik zodpovednosti za škodu nevyžaduje. Tak je to napr. pri úprave zodpovednosti za škodu podľa § 420a OZ alebo podľa § 427 OZ a ďalších. Táto nepresnosť však nemala vplyv na správnosť napadnutého rozhodnutia.

23. Podľa § 4 ods. 2 písmeno b) zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení v znení neskorších predpisov poistený má z poistenia zodpovednosti právo, aby poisťovateľ za neho nahradil poškodenému uplatnené preukázané nároky na náhradu škody vzniknutej poškodením, zničením, odcudzením alebo stratou vecí. Podľa § 11 ods. 7 tohto zákona je poisťovateľ povinný poskytnúť poistné plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poistné plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia. Odvolací súd nepovažoval za účelné opisovať ustanovenia tých právnych predpisov, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí.

24. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v súlade s § 380 CSP len v rozsahu odvolacích dôvodov.

25. Po doplnení tejto právnej argumentácie odvolací súd napadnuté rozhodnutie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 CSP.

26. Odvolací súd priznal úspešnému žalobcovi aj právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v rozsahu 100% v súlade s § 396 CSP.

27. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).